

gledal na koncu nazaj, se je videlo v polmesečini ozadje, in motne sence so kazale po barju, kje stoji drevo, koča, kozolec... Sicer pa je bilo vse mirno in mračno, zimsko mrtvo. Cigana torej nismo dobili. Drugi dan je pravil mešetar Kvarc, da je šel naravnost preko barja skozi Lipe proti Krasu. Unesel jo je srečno.

* * *

gorenje plasti dobro odtekla. Kmet-barjan pravi, da „nategne“ vodo iz zemlje. Po jarkih stoji sicer vedno gnojna umazana voda, ki se cedi iz rjave zemlje. Ker se barske reke počasi odtekajo in ker nimajo mnogo padca zastaja voda. In zato je ostala barska zemlja pusta in prazna do začetka 19. veka.

Takrat so okoličanom ponujali barje zastonj, a nihče se ni hotel truditi z osuše-

HRADECKEGA MOST.

Zgodaj se začne barje tajati in se dolgo ne otaja. Sneg kopni, voda zastaja po jarkih, in to dela spomladi povodnji. Tega časa se najbolj boje prebivalci barja. Zemlja se dolgo ne usuši; pozno je šele mogoče orati, kjer se sploh orje, ko so bili jarki iznova pokopani in se je voda iz prve

vanjem. Sčasoma so se pokazali uspehi Gruberjevega prekopa; ljudje so se približali barju ter se naseljevali ob robu in na njem bolj in bolj. Vendar je celo stoletje še trpelo barje in njega prebivalstvo ob povodnjih. In še dandanes ne mine skoro leto, da ne bi voda preplavila barske ravni. Ako se to izboljša, se izpremeni barje sčasoma v novo deželo in izgine podoba stepe.

(Dalje.)

